

Svend Jørgensen: Den 15. februar er efterhånden for de mange mennesker i Danmark, som er interesseret i sukkerroedyrkingen, blevet en meget betydningsfuld dato. Senest den dag skal den højtærede handelsminister for rigsdagen have forelagt forslag til lov om en sukkerordning for det kommende høstår. Det skete altså i år på selve dagen den 15. februar, og det skal siges, at det var ikke en dag for tidligt. Vi må i år regne med, at foråret kommer usædvanlig tidligt, og vi må derfor snarest have klarlagt vilkårene for sukkerproduktionen i 1949.

Det foreliggende lovforslag, som har det tilfælles med samtlige forgængere siden 1932, at det er en midlertidig lov og i nogen måde også en bemyndigelseslov, vil formentlig, efter de ærede ordføreres udtalelser at dømme, få en let og hurtig gang gennem rigsdagen. Jeg kan også straks på mit partis vegne erklære, at vi giver lovforslaget vor fulde tilslutning, så meget mere som det, sammenlignet med forrige års lov, kun indeholder uvæsentlige ændringer, der tilmed må betragtes som rene og skære ajourføringer.

Grundprisen for roedyrkerne forhøjes på grund af det i 1948 omregnede tillæg for stigning i arbejds løn fra 5 kr. 5 øre pr. dobbeltcentner til 5 kr. 36 øre pr. dobbeltcentner. Fragttillægget nedsættes fra 35 øre til 30 øre, og nedkulingspengene, som man ikke har rørt ved siden 20erne, bliver fordoblet. Den formentlige roepris pr. dobbeltcentner for dyrkerne vil derefter for 1949 blive: grundprisen 5 kr. 36 øre, fragttillæg 30 øre, arealtillæg 50 øre plus tantième, som almindeligvis er 30 øre, altså ialt 6 kr. 46 øre. Hertil kommer så nedkulingspengene, som udgør henholdsvis 18 øre og 24 øre, efter som roerne leveres efter 15. november eller efter 15. december, samt eventuelt et risikotillæg på 10 øre, alt pr. dobbeltcentner.

Det sidste tillæg blev ikke effektivt i 1948 og bliver det forhåbentlig heller ikke i 1949, da det kun skal udbetales i tilfælde af misvækst o. lign. Jeg siger dette, fordi jeg gerne vil give udtryk for, at vi finder, det er en pris, som dyrkerne kan være tjent med, og som også vil kunne sikre produktionen, der fortsat er af stor samfundsmæssig betydning, idet den skaber overmåde megen beskæftigelse, sikrer befolkningen et vigtigt næringsmiddel og forskaffer landet en meget vigtig eksportartikel, som til gengæld skaffer os uundværlige varer som træ, papir, jern, norsk salpeter, svenske kuglelejer o. s. v.

Det dyrkede areal var for sidste år 48 000 ha, og det gav et udbytte på 238 000 t

sukker. Hvis man nu sætter hjemmeforbruget til 150 000 t sukker — i de to foregående år har det, såvidt jeg ved, været ca. 124 000 t årlig —, vil det sige, at der af sidste års produktion er 88 000 t til rådighed til eksport eller 30 000 t mere end i 1947—48, da vi kun eksporterede 58 450 t. En forudsætning for den store eksport er imidlertid den gældende rationering, og det vil derfor være en betænkelig sag at ophæve denne, i hvert fald i år, hvor afsætningsforholdene, efter hvad den højtærede handelsminister oplyste ved forelæggelsen af lovforslaget, endnu er så gode, at der allerede er truffet aftaler om levering af visse kvanta i Sverige og endda af den nye høst. Selvom det må erkendes, at den nuværende ration til husholdningsbrug, som sidste år har været 20 kg pro persona, ikke er nogen helt ringe tildeling, og selvom det ligeledes må erkendes, at tildelingen til industrien har været større i 1948 end i 1947, så viser jo de tal, jeg nævnte før, og de beregninger, jeg har foretaget, og som jeg mener er rigtige, at der er en endog særdeles god begrundelse for det i befolkningen meget udbredte ønske om en lidt større tildeling til hjemmeforbruget, og jeg vil meget indtrængende henstille til den højtærede handelsminister, at han i hvert fald til sin tid giver en øget tildeling til syltning og konservering af bær og frugt. Jeg har nok set, at den højtærede minister har udtalt, at man i hvert fald vil kunne give den samme tildeling, som er givet for sidste sæson, men tallene synes altså at vise, at man kan gå lidt videre; jeg ved ikke, om man tør antyde, at man kunne gå til en fordobling af den ekstratildeling, der blev givet ifjor (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Krag]: Det er helt udelukket!). Den højtærede handelsminister ryster på hovedet og siger, at det er helt udelukket; jeg synes, at tallene viser, der er nogen mulighed for det, og jeg beder ministeren nøje overveje det.

Under forrige rigsdagssamlings forhandlinger om en sukkerordning blev der fremført ønsker om en fornyet nedsættelse af det stående udvalg, rigsdagens sukkerudvalg. Det ønske har den højtærede handelsminister loyalt imødekommet, og udvalget blev nedsat ved begyndelsen af denne rigsdagssamling. Dette udvalg har bl. a. behandlet det snart gammelkendte spørgsmål om en 10-årig koncession til sukkerfabrikkerne, et spørgsmål, som også har været berørt af de ærede foregående talere. Den højtærede minister har i den skriftlige fremsættelse af dette lovforslag beklaget, at de forhandlinger, der i så henseende har været ført